

İSLÂM İLE MÜSLÜMANLIK ARASINDAKİ UÇURUM

Feriduddin AYDIN
feriduddin@gmail.com

دار العبر للطباعة والنشر

Al-Ibar Publishing
İstanbul-2018

İslâm ile Müslümanlık kavramları, *-birbirinden bağımsız-* iki ayrı inanç kurumunu temsil ederler. Bunu, *-çeşitli ilgi ve çağrışımlarla-* birçok kez gündeme getirmiş idik. Aynı zamanda konunun anlaşılmasını kolaylaştırmak için bu iki kavram arasındaki farkları bir makalede *-özel ve özet olarak-* sunmuş idik.¹ Buna rağmen Müslümanlığın İslâm ile yine de karıştırılabileceği olasıdır. Çünkü *-yaklaşık bin yıllık geçmişi olan bu tarihî bocalama-* tahminlerin çok üzerinde devasa bir sorundur. Zamanın akışı içinde kültürel çarpıklıkların birbirini üretmesiyle gittikçe katlanarak çığ gibi büyümüş olan bu sorun, *-yüzyıllar boyunca-* birçok siyasal ve sosyal soruna daha kaynaklık etmiştir. Bu iki kavramın asırlar boyu birbirine karıştırılmış olması, Müslümanlar arasında *-son bin yıl boyunca-* oldukça yıkıcı etkiler bırakmış, neden olduğu mezhep ve tarikat kavgaları nihayet günümüze kadar sarkarak ürkütücü sonuçlar doğurmuştur. Dolayısıyla bu konuda mukayeseli ve daha ayrıntılı açıklamalara ihtiyaç vardır.

Her şeyden önce şu gerçeği hatırlatmak gerekir ki; Müslümanlığı İslâm anlamında değerlendirmek, *-üstelik genelleme yaparak-* bugünkü Müslüman kalabalıkları «**Müslimler**» ya da «**mü'minler**» diye nitelemek mümkün değildir. «**İslâm Ümmeti**» tarifine uyan çok küçük bir topluluk elbette ki mevcuttur. Bu azınlığın varlığı, *-kıyamet kopuncaya kadar da-* kuşaklar boyu sürecektir. Bu ilgi ile vurgulamak gerekir ki; «**Ümmetim dalâlet üzerinde ittifak etmez; -onun için- Sevâd-ı a'zama uyunuz**» meâlindeki zayıf hadise dayanarak Müslüman çoğunluğu «**Sevâd-ı a'zam**²» diye niteleyenler yanılırlar.

Ne büyük bir talihsizliktir ki *-Müslümanlar tarafından ezildikleri ve yeryüzünün dört bir yanına serpiştirildikleri için hiçbir platformda dünyaya sesini duyuramayan-* bu **sâlih** ve **hayırlı** mü'min azınlığın bir araya gelmesine izin verilmemektedir. Bununla birlikte, Kur'ân-ı Kerîm'in ve Sünnetin tanımladığı “*ümme*tin niteliklerine” baktığımızda, bugün İslâm coğrafyası üzerinde yaşayan çoğunluğun bu vasıflara sahip olmadığını açıkça görürüz. Örneğin Âl-i İmrân Sûresi'nin 110'uncu âyet-i kerîmesi İslâm ümmetini çok açık bir ifade ile tanımlamaktadır.³ Ancak *-aralarında mü'minlerin serpili olması nedeniyle topyekûn tekfir edilmeleri doğru olmasa da-* Müslüman kalabalıklar, hiçbir şekilde bu tanıma uymamakta, dolayısıyla «**İslâm Ümmeti**» vasfını hak etmemektedirler. Bunun en güçlü, en canlı ve en çarpıcı kanıtı ise «**İslâm İşbirliği Teşkilâtı**» adı altındaki (şekilden ibaret, ruhsuz) örgütün varlığıdır!⁴

1 Bkz. Feriduddin AYDIN, «İslâm İle Müslümanlık Arasındaki Farklar Nelerdir?»; <http://qolumnist.com/tr/2018/03/18/İslâm-ile-muslumanlik-arasindaki-farklar-nelerdir/> 18.03.2018

2 **Sevâd-ı a'zam**: Büyük çoğunluk demektir. Yukarıdaki hadisin bugünkü Türkçe anlamı ise şudur: «**Ümmetim, yanlış üzerinde görüş birliğinde bulunmaz.**» Bu sözlerin Hz. Muhammed'e ait olduğu kanıtlanamamıştır. Nitekim, İslâm'a bağlı topluluklar (*ilk 35 yıl hariç*), tarih boyunca sapkın düşünceler üzerinde sürekli görüş birliğinde bulunmuşlardır. Dahası var; bu kamplar, birbirine karşı kanlı savaşlar vermek suretiyle (*adetâ aralarında yardımlaşarak*) İslâm'ı, daha beşiğindeyken boğmuşlardır. Bu cinayetlerin örnekleri çoktur. Bunların en büyüklerinden biri de «**Müslümanlık**» faciasıdır.

3 Âyetin bir bölümünün meâli şöyledir: «**Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız.**»

4 Aslında «**Müslüman İşbirliği Teşkilâtı**» şeklinde olması gereken bu isimde (**İslâm**) kelimesinin kullanılmış olması, *-dehşet uyandıran-* bir çelişkiler sarmalının sonucudur. Bunu şöyle ifşa etmek mümkündür: Arap dünyasında «**Müslümanlık**» ve «**Müslüman**» kelimeleri hiç kimse tarafından kullanılmamaktadır. Çünkü bu sözcükler hem Arapça olmadıkları, hem de Kur'ân-ı Kerîm'de yer almadıkları için Araplarca bilinmemektedir. Bu bir yana, «**Müslümanlık**» **Dini**²nin, biri İran'da öbürü ise Türkiye'de iki farklı türünün bulunduğu hakkında Arap dünyası bugüne kadar hiçbir bilgiye sahip

Aşağıdaki karşılaştırmalar bu gerçeği su götürmez biçimde gözler önüne sermekte, sonuç olarak **İslâm** ile **Müslümanlığın** iki ayrı din olduklarını bir kez daha güçlü delillerle kanıtlamaktadır. Bu karşılaştırmalar, aşağıda iki ayrı bölüm olarak -ve olabildiğince özetlenerek- sunulacaktır.

I. «Müslüman» Kişilik ile «Müslim»⁵ Kişilik Arasındaki Farklara İlişkin Ayrıntılar:

1) Türkiye’de marjinal grupların ve çeşitli çetelerin bütün üyeleri, **Müslüman** ailelerin çocuklarıdır. Çok hassas olmasa bile, bu amaçla özel surette icra edilmiş anketssel nabız yoklamalarında, bunlar arasında birinin, **Müslim-mü’min** ailelerden geldiği saptanamamıştır. Örneğin:

* Türkiye’de ve Ortadoğu’da alkol ve sigara üreticilerinin, kullanıcılarının ve satıcılarının büyük kısmı; uyuşturucu şebekeleri ile bağlantılı kişi ve çetelerin büyük bölümü; yolsuzluk, kaçakçılık, dolandırıcılık, kalpazanlık ve sahtecilik çetelerinin bütün üyeleri; LGBT topluluğunun⁶ bütün mensupları; gıdaya hile karıştıranlar, doğayı tahrip edenler, suları kirletenler, insanlara ve hayvanlara bilinçli olarak eziyet edenler, faiz ve tefecilik sektörlerinin sahipleri, yöneticileri ve işletmecilerinin tamamı Müslüman ailelerden gelmektedirler. Bunların anne ve babaları arasında «**müslim**» ve «**mü’min**» kimselerin bulunduğu, yani İslâm’ın bütünlüğüne inandığını açıklamış birinin var olduğu bilinmemektedir.

Bu ilgiyle ilâve etmek gerekir ki Araplar, -gelenek olarak- «**müslim**» ve «**mü’min**» olduklarını ikrar ederler; fakat bu ikrar genelde içtenlikten ve gerçeklikten uzaktır.

* Yakın geçmişte düzenlenen birçok miting ve protesto yürüyüşlerinde «**kahrolsun şeriat**»⁷ diye slogan atan binlerce aktivist ve onları soğukkanlılıkla ve hiç tepki vermeden seyreden kalabalıkların hepsi Müslümandırlar. Bunlardan, bir tek kişinin bile kendini «**müslim**» ve «**mü’min**» olarak tanımlayabileceğine inanmak imkânsızdır. Bu münasebetle şeriatın, Kaynağını Kur’ân-ı Kerim’den alan hayat

olamamıştır! (Tıpkı **Daiş** Terör örgütüne, Türkiye’de «**İŞİD**» adının verildiğinden bu örgüt üyelerinin haberi olmadığı gibi...) Araplar ve diğer toplumlar, İran’daki dini, mezhep düzeyinde «**Şîilik** الشیعة» olarak adlandırmaktadırlar. Oysa Şîilik, İran’ın mecûsî kaynaklı «**Moselmânîliği**»nin -deyim yerindeyse- sadece vitrin adıdır. Türkiye’de de çoğunluğun, arkasına gizlendiği «**Sünnilik**» de «**Millî Türk Müslümanlığı’nın**» vitrin adından başka bir şey değildir.

5 Bir kez daha hatırlatmakta yarar vardır ki; **Müslümanlık Dini**’nin başlığına «**Müslüman**», **İslâm Dini**’nin başlığına ise «**Müslim**» denir. Bu kavramların birbirine karıştırılmaması gerekir. Nitekim bu kavramlar yüzyıllar önce bir elit grup tarafından bilinçli olarak; geniş halk kitleleri tarafından ise bilinçsiz olarak birbirine karıştırıldığı için, günümüzde içinden çıkılamayacak korkunç bir din ve düşünce anarşisi yaşanmaktadır.

6 «LGBT topluluğu veya LGBT toplumu, lezbiyen, gey, biseksüel ve transgender bireylerin meydana getirdiği gruplar.» Kaynak: https://tr.wikipedia.org/wiki/LGBT_toplulu%C4%9Fu

7 Şeriat: İslâm literatürünün en önemli terimlerinden biridir. İslâm’da hayat nizamını düzenleyen yasalar zincirinin tamamına verilen addır. Kur’ân ve Sünnetteki ahkâmın tamamını kapsar.

nizamı olduğunu burada vurgulamamız gerekir. Dolayısıyla «*kahrolsun şeriat*» demek, «*kahrolsun İslâm*», «*kahrolsun Kur'an*» demekten başka bir anlam taşımaz.

* Yine yakın geçmişte İslâmî tesettüre ve İslâmî yaşam tarzına yasak koyanlar, ezanı Türkçeye çevirenler, Kur'an öğretimini ve Kur'an'ın dilini yasaklayanlar ve onların günümüzdeki uzantılarının tamamı Müslümandırlar. Bunlardan, bir tek kişinin bile kendini «*müslim*» ve «*mü'min*» olarak tanımladığına ilişkin hiçbir kanıt mevcut değildir.

* Yine yakın geçmişte «*İslâmî tesettür*» konusunu «*türban yaygarası*»na dönüştürenlerin tamamı Müslüman idiler. Bu grubun içinden de bir tek kişinin bile kendini «*müslim*» ve «*mü'min*» olarak tanımladığı duyulmamıştır.

* Kemalistler, -*solcular ve sağcılar gibi*- ideolojik grupların bireyleri, ayrıca ateistler, deistler ve tarikatçılar, Müslüman ailelerin çocuklarıdır. Şimdiye kadar bunlardan da birinin kendini «*müslim*» ve «*mü'min*» olarak tanımladığına ilişkin hiçbir kanıt yoktur.

Çok nadir istisnalar hâriç, bu gruplardan hiçbir Müslümanın kendi ikrarıyla İslâm'a aidiyeti saptanamamıştır.

2) Türkiye'de ve Orta Doğu coğrafyasında terör örgütlerine angaje olmuş, şiddet kullanmış ve cinayetlere bulaşmış olanların büyük çoğunluğu Müslüman ailelerden gelmektedirler. Örneğin:

* PKK, DHKPC, İBDA-C, ERGENEKON, FETO ve HİZBULLAH Terör örgütlerinin tüm üyeleri Müslüman aileler içinde yetişmişlerdir. Ne bu grupların içinden, ne de ailelerinden bir kişinin bile kendini «*müslim*» ve «*mü'min*» olarak tanımladığı duyulmamıştır.

* Mafya örgütlerinin bütün kurucuları ve üyeleri Müslümandırlar. Bunların, İslâm'ın bütünlüğüne inandıklarını kanıtlamak çok güçtür.

* Etnik ayırım yaparak toplum'daki Kürtleri, Arapları, Lazları, Gürcüleri, Pontus dönmelerini ve Çerkezleri yok sayan⁸; PKK'yı ve Hizbullah'ı kurarak Kürtleri birbirine kırdırmak suretiyle Türkiye'deki demografik yapıyı değiştirmek isteyen «*derin devlet*» elemanlarının tamamı Müslümandırlar. Bunlardan, bir tek kişinin bile kendini «*müslim*» ve «*mü'min*» olarak tanımladığına ilişkin hiçbir kanıt mevcut değildir.

* İdeolojik faaliyetlerinden ırkçı oldukları anlaşılan ve «*Ya Allah, bismillâh, Allahu ekber*»; «*ezan susmaz, bayrak inmez, vatan bölünmez*» ve «*şehitler ölmez*» gibi sloganlar eşliğinde sık sık gösteriler düzenleyen militanlar, Müslüman olduklarını asla inkâr etmezler. Ancak bunlardan birinin, kendini «*müslim*» ve «*mü'min*» olarak tanımlamış olduğu duyulmamıştır. Bunların sergilediği bu tür duygu sömürüsüne

8 Bu ırkçı kesim (*hatta bütün ırkçılar*), Hucurat Sûresi'nin 13'üncü âyet-i Kerîmesine inanmamaktadırlar. Bu da Kur'an'ın ve İslâm'ın bütünlüğüne inanmamak anlamına gelir ki bu nedenle ırkçıları (*örneğin, Türkçüleri, Arapçıları ve Kürtçüleri*) mü'min saymak mümkün değildir.

(İslâm terminolojisinde) «**Telaub**» adı verilir. İslâm'ın kutsal değerlerini ve bilimsel ölçülerini alaya almak anlamına gelir. Bu ise ırkçıların İslâm'la ilişkilerini sonlandıran nedenlerden biridir.

* Yakın geçmişte işkence merkezlerinde on binlerce insanın büyük kısmını öldüren, bir kısmını da sakat bırakan **KONTRGERİLLA, JİTEM, GLADYO** ve benzeri derin yapıların kurucuları, ajanları ve uygulayıcıları Müslüman idiler. Bunlardan da birinin, kendini «**müslim**» ve «**mü'min**» olarak tanımlamış olduğuna rastlanmamıştır.

* Türkiye'de Askeri darbe düzenleyen kliklerin tüm üyeleri Müslüman idiler. Onlardan kendini «**müslim**» ve «**mü'min**» olarak tanımlamış hiçbir kişi yoktur.

* Son zamanlarda sayıları gittikçe artan «**kobaycı doktorlar**»ın, (yani insanları denek olarak kullanan) hekimlerin(?) -büyük ihtimalle- tamamı Müslüman ailelerin çocuklarıdır. Çoğunlukla gizli (Menzilci) Nakşbendî oldukları sanılan bu doktorlardan, birinin bile «**müslim**» ve «**mü'min**» olduğuna ilişkin ikrarı tespit edilmemiştir.

3) Çıkar amaçlayarak dinî duyguları sömürmeyi meslek edinmiş olan ve bu niyetle tarikat ve cemaat kuranların ve bu tarikatlara girenlerin tamamı Müslümandırlar.

* Örneğin; Bunların elit tabakası İslâm terminolojisini bildiği için aralarından kimileri bazı münasebetlerle «**müslim**» ve «**mü'min**» olduğunu söyler. Ancak gerçeklikten ve samimiyetten yoksun olan bu tür ikrarlar spekülasyondan öte bir değer ifade etmez.

* Sünnet inkârcıları da Müslüman olmalarına rağmen -eğitimli oldukları için- aynı spekülatif ikrarla «**müslim**» ve «**mü'min**» olduklarını zaman zaman söylerler. Ancak bu (beceri gösterisi) gerçekçi değildir.

* Türkiyeli mezhepçi Hanefistlerin, Şafiistlerin, Caferîlerin ve Alevîlerin tamamı Müslümandırlar. Bu gruplardan bazı ilâhiyatçılar, İslâm akâidi konusunda birçok kitap da yazmışlardır. Ancak eserlerinde **İslâm** ile **Müslümanlık** arasındaki farklara hiç dokunmamışlardır. Bu davranışın bilinçli olduğuna büyük ihtimal vermek gerekir. Dolayısıyla bunların büyük bir dikkatle takkiye yaptıkları anlaşılmaktadır.

* Ramazan ayını israf ve oburluk paranoyası haline getirmiş olan tüketim sömürsünün bütün organizatörleri, imalâtçıları, reklâmcıları ve onlara inanan kalabalıkların tamamı Müslümandırlar. İslâm'ın israf yasağına rağmen bu çılgınlığı bir dinsel yaşam tarzı olarak benimsemiş bulunan milyonlarca insanın «**müslim**» ve «**mü'min**» olduklarını savunmak için bir gerekçe bulmak neredeyse imkânsızdır. Nitekim bunlardan birilerinin, bu yollu bir ikrarda bulunduğu rastlanmamıştır.

* Türkiye'de İslâm'a geçit vermemek için organize olmuş ilâhiyatçı akademisyenlerin büyük kısmı, bütün resmi din adamları, üfürükçüler, muskacılar, falcılar, büyücüler, medyumlar, rüya tabircileri, Alevî dedeleri, tarikat şeyhleri ve tarikat propagandalarına kendilerini adanmış olan binlerce mistik misyonerin tamamı Müslümandırlar. Bunları İslâm'la ilişkilendirmek gerçekle bağdaşmaz. Çünkü özellikle tarikat topluluklarının merkezlerinde İslâm'ın iman esaslarına (yani akaide

ilişkin konulara) temas etmek âdeti yasaktır. Bu merkezlerden bazılarının bitişiğine şeklen konuşlandırılmış «**medreselerde**» okutulan akaid dersleri ise aslında tarikatı İslâm'la ilişkilendirmeye dönük çok eski bir takiyye geleneğidir. Çünkü esasen tasavvuf ve tarikatçılık, **Şamano-Budist Müslümanlık** ile sıkı irtibatlıdır. Özellikle Milli Türk Müslümanlığı, tasavvuf temeli üzerinde inşa edilmiş bir dindir. Dolayısıyla «**Müslümanlık**» görünürde bir din ise de temelde bir iman kurumuna dayanmamaktadır. Buna alternatif olarak, *(tarikatlar aracılığıyla)* Müslümanlıkta kerâmet mitolojisi ve evliyâlık kurumu tesis edilmiştir.⁹

* Hakimiyetin *(Allah'a değil)* «**kayıtsız şartsız halka ait olduğunu**» her münasebette dile getiren siyasilerin tamamı Müslümandırlar. Bunlardan hemen hiç kimsenin kendini «**müslim**» ve «**mü'min**» olarak tanımladığına ilişkin hiçbir ikrar tespit edilmemiştir. Oysa «**ikrar**», imanın ispatı için kesinlikle şarttır. Bu bir yana, yakın geçmişte üst düzey bir devlet adamı, hiç çekinmeden ve çok açık bir ifade ile *(TV. ekranlarında)* aynen şu ifadeleri kullanmıştı: «**Kur'an'ın 'ahkâm âyeleri'ne göre dünya tanzim edilmemiştir. Gelin gene eski günlere dönelim diyorsanız, bu irticadır; dönemezsiniz**»¹⁰

Biraz önce adları geçen grupların büyük kısmı kendi itirafları ile **Müslüman olduklarını** açıkça ifade ederler. Ancak bunlardan hiçbir kimse, bilinçli olarak «**ben müslimim**» demez! Şu var ki, bu konu tartışıldığı zaman takiyye yaparak, «**ben müslimim**» ya da «**ben mü'minim**» diyenlerin sayısı elbette çok olur.

II. Müslümanlık ile İslâm Arasındaki Farklara İlişkin Ayrıntılar

* İslâm'da «**Tevkifiye**» sistemi vardır; Bütün **mü'min-müslimler**, Kur'an'ın ve onun getirdiği nizam olan İslâm'ın bütünlüğüne inanırlar. Müslümanlıkta ise İslâm'ın bütünlüğü inancı yer almamaktadır. Bundan da **Müslümanların** büyük çoğunluğunun Kur'an-ı Kerîm'de özellikle iki âyet-i kerîmeye inanmadıkları anlaşılmaktadır. Bu iki âyet şunlardır: el-Haşr Sûresi, âyet:7; en-Nahl Sûresi, âyet:116. Hiçbir ilim adamının şimdiye dek bu konuda bir araştırma yapmayı göze almamış olması bunu kanıtlar gibidir.

* İslâm'da her mü'min bu ilkeyi *(kaynağı ile birlikte)* çok iyi bilir ve onun çizdiği sınırı çiğnemekten çekinir. Müslümanlar ise bu kavrama hiç önem vermezler. Nitekim hemen hiçbir Müslümanın, «**Tevkifiye**» kelimesini hayatında bir kez bile duymamış olması çok muhtemeldir. Duysa bile onu hiç önemsemez. Bu nedenle Müslümanlıkta **helâl** ile **haram** kavramlarının «**yasak**» kadar önemi yoktur.

9 Animist Müslümanlık ile atalar kültü arasındaki ilişkiler konusunda bilgi için bkz.: <http://halkbilimifolklor.blogspot.com/2013/11/turklerde-atalar-kultu.html>

10 Bkz. Hürriyet Gazetesi 09.11.1999: <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/demirel-ahkam-ayetlerine-donusu-onermek-irticadir-39112375>;

Bkz. <http://www.hayrettinkaraman.net/yazi/laikduzen/2/0241.htm>;

* İslâm bir kâinat dinidir; Müslümanlık ise (*Türklerin, Arapların, İranlıların Soğdıyanalıların, Berberilerin, ve Kürtlerin*) İslâm öncesi inançlarını İslâm ile sentezleyerek oluşturdukları çeşitli millî ve beşerî dinlerin ortak adıdır. Ancak Türklerden başka hiçbir millet «**Müslümanlık**» adını kullanmaz. Türkler kendilerine özgü Müslümanlığa farklı özellikler kazandırmak için birçok tarikat kurarak, çeşitli âyinler düzenleyerek bu dini köklü bir yapı haline getirmişlerdir. Örneğin **Süleyman Çelebi** tarafından **Yıldırım Sultan Bayezit** (1360-1403) zamanında «**Vesîletü'n-Necât**» ismiyle sırf bir şiir olarak yazılmış bulunan eser, 150 yıl sonra **Üçüncü Sultan Murad** (1546-1595) zamanında «**Mevlit**» adı altında âyin haline getirilerek camilerde sahnelenmeye başlanmıştır. Bu girişimin İslâm öncesi animist dinlerin özlemiyle yapıldığı çok açıktır. Nitekim bir siyasi parti tarafından 10 Kasım 2019 günü Mustafa Kemal'in ruhuna mevlit âyini düzenlenmesi bile başlı başına bu özlemi kesin şekilde kanıtlamaktadır.¹¹

* İslâm'da ruhban (*din adamı*) sınıfı yoktur; Müslümanlıkta vardır.

* İslâm'da «**din adamı**» sıfatı yoktur; Müslümanlıkta vardır.

* İslâm'da *tespih*, *takke*, *kavuk*, *sarık*, *cübbe* ve *şalvar* gibi dinsel aksesuar ve üniforma yoktur; Müslümanlıkta bunların hepsi vardır. Bunların çoğu Hint dinlerinden adapte edilmiştir.

* İslâm'da «**Hacı**», «**Hoca**» gibi dinsel sıfatlar yoktur; Müslümanlıkta vardır.

* İslâm'da bilgin kişi «**âlim**» diye nitelenir; Müslümanlar bu sıfatı, yakın geçmişte kullanımdan tamamen kaldırdılar, yerine Hıristiyanlardan kopya ettikleri «**Akademisyen**, **Prof. Dr.**» gibi sıfatlar koydular.¹²

* İslâm'da büyücülük yasaktır. Bu suçun cezası ölümdür. Müslüman toplumlarda ise bugün on binlerce büyücü faaliyet göstermektedir.

* İslâm'a göre başka dine bağlı olan kişi «**gayr-i müslim**»'dir, «**gayr-i müslüman**» değildir. Çünkü İslâm'a göre «**Müslümanlık**» diye bir din yoktur. Müslümanlar bile «**gayr-i müslüman**» tabirini kullanmazlar, bunu fark edemeyecek kadar da bilgi ve kültürden yoksundurlar. İslâm, gayr-i Müslimler için özel bir statü belirlemiştir. Buna göre: (*savaş cephesindekiler hâriç*) gayr-i müslimler kınanamaz, suçlanamaz, aşağılanamaz ve inançlarından dolayı yargılanamazlar; kutsallarına hakaret edilemez... İslâm, kitâbî zimmîlerin mal ve can güvenliğini teminat altına alır.

11 Bkz. <https://www.haberler.com/ataturk-un-ruhuna-mevlit-okutuldu-5287089-haberi/>; Ayrıca bkz. <https://yenisoluk.com/ataturkun-ruhuna-mevlit-okutuldu>;

12 Bu ilgiyle enteresan bir çelişkiyi burada hatırlatmak herhalde çok yerinde olacaktır: Bilindiği üzere Pontuslu Nakşebendîler, başında şapka bulunan hiç kimseye selam vermezler. Çünkü şapkayı «**küfür alâmeti**» sayarlar. Oysa Nakşebendî Tarikatı Budizm'in *Mahayana* mezhebinin -asırların akışı içinde- değişikliklere uğramış bugünkü şeklidir. Dolayısıyla Pontuslu bir **Müslüman-Nakşebendî**, bir anlamda Budist olduğunu hiç düşünmeden, şapka giyen kimseyi kâfirlikle suçlamaktadır. Ayrıca, şapkanın «**küfür alâmeti**» olduğu ilişkin İslâm fıkında herhangi bir hüküm yoktur. Çünkü şapka (*zunnar* gibi), ruhbanı mahsus bir giyim kuşam aracı değil, aksine bütün dünyada yaygın olarak kullanılan bir «**libâs-ı âlem**»dir.

Müslümanlıkta ise bu teminat yoktur. Nitekim Müslümanlar tarafından bunlara “*gâvur*” olarak bakılır ve sıklıkla aşağılanırlar... Müslümanlıkta zimmîlik ilkesi olmadığı için, kanunlara rağmen gayr-i Müslimler, «*azınlıklar*» adı altında dinsel ayrımcılığın daima hedefidirler. Zaman zaman baskıya, tehcire ve soykırıma uğradıkları, tarihî vakalardandır.¹³ Bu konuda örneğin «*Pontus ve Koçgiri kasabı*» olarak bilinen *Nurettin Paşa* ve *Topal Osman*, ayrıca *Hırant Dink*’i ve *Rahip Santoro*’yu öldürenler gibi onlarca “özel elemanın(!)” Müslüman olduklarını unutmamak gerekir. Buna karşın, hiçbir *mü’min-müslim* kişinin, bu tür cinayetlere ortak olduğu tespit edilmemiştir.

* İslâm’da, devletin görevleri ile şahsın görevleri birbirinden kesin şekilde ayırt edilmiştir. Örneğin ceza ahkâmı (*ilmi ve sosyal statüsü ne kadar yüksek olursa olsun*) kişi tarafından uygulanamaz. Bu hak ve yetki yalnızca İslâm yargı kurumuna aittir. Müslümanlıkta ise kişi kendini (*1500 yıl önce tarihin sahnesinden çekilmiş olan*) İslâm’ın yerine koyarak istediği gibi hüküm vermekte ve uygulamaya geçmektedir. Onun için Müslümanlar çoğu zaman helâl ile haram arasında pek ayırım yapmazlar. Bu konuda Müslümanların hayat tarzında sayılamayacak kadar çelişkiler vardır. Örneğin Müslümanlar domuz eti yemezler, fakat alkollü içki kullanımı, sigara ve uyuşturucu kullanımı, zina ve faizle muamele, Müslümanlar arasında çok yaygındır.

* İslâm’da dinin kuralları ve uygulamaları, geleneklerden ayırt edilmiştir; Müslümanlıkta ise din ile gelenek karışıktır, iç içedir.

* İslâm’da *ashab*, *hükümdarlar* ve *kahramanlar* kutsal değildirler; Müslümanlıkta bunlarla birlikte «*evliyâlar*» da kutsaldırlar. (*Bu inanış Şamanlık döneminden kalmadır.*)¹⁴

* İslâm’da «*evliyacılık*» yoktur; Müslümanlıkta vardır. (*Bu inanış da yine Şamanist dönemin etkilerinden biridir.*)

* İslâm’da kehanet (*gaipten haber verme*) ve kerametçilik yoktur; Müslümanlık ise temelde efsanelerle örülmüş animist, mitolojik ve çoktanrılı bir dindir.

* İslâm’da «*üveysilik*»¹⁵ yoktur; Müslümanlıkta vardır.

* İslâm’da Allah’ın emir ve yasaklarına titizlikle uyan «*Allah dostları, salih şahsiyetler*» vardır; Müslümanlıkta ise bunun yerine Şamanist dönemden kalma bir

13 Bkz. Ilgaz Zorlu, Evet Ben Selanikliyim, Belge Yayınları, 1. Baskı. İstanbul-1998; Ayrıca Bkz. Muhammed Vanlışı, Ali Tandilava, (Gürcüceden çeviri: Hayri Hayrioğlu) Lazların Tarihi, Ant Yayınları, 1. Baskı, İstanbul-1992.; Ayrıca Bkz. Tamer Çilingir, Pontos Gerçeği, 1914-1923 Yılları Arasında Karadenizde Yaşananlar, Belge Yayınevi, İstanbul-2016. Ayrıca Bkz. 6-7 Eylül Olayları, Dilek Güven, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul-2005.

14 Irkçı-Osmanlıcılarının bir kısmına göre «*bütün Osmanlı padişahları cennetliklerdir; bunlardan birinin Allah’a hesap vereceği veya cehenneme gireceği ihtimali yoktur.*»

15 **Üveysilik**: Hayattaki bir Müslüman evliyanın, ölmüş bir Müslüman evliyadan eğitim(!) almasıdır. Örneğin «*Ebû’l-Hasan-ı Harakânî, (kendisinden 88 yıl önce ölmüş olan) Bâyezid-i Bestâmî*’den, **Bestâmî** de (*kendisinden 38 yıl önce ölmüş olan*) **Câfer es-Sadık**’tan evliyalık diplomasını almıştır. Aynı şekilde Nakşibendîliğin kurucusu olan **Muhammed Bahaüddîn Buhârî** de (*kendisinden 139 yıl önce ölmüş olan*) **Abdülkhâlık-ı Gucdevânî**’den evliyalık diplomasını almıştır.»

inaniş olarak; «*insanların zihninden geçenleri okuyan, bulutlar üzerinde uçan, denizler üzerinde yürüyen ermişler ve evliyalar*» vardır.

* İslâm'da «*veli*» sıfatı, Yunus sûresi 62-64. âyetlerde belirlenmiştir; Müslümanlıkta bu geçerli değildir. Hemen hiçbir Müslüman, bu âyet-i kerimelere perva etmez. Türbe ve yatırların, Türkiye'deki olağanüstü yaygınlığı bunu açıkça kanıtlamaktadır.

* İslâm, «*tevhid*» dinidir. Allah'ın varlığı ve birliği Kur'ân-ı Kerîm'in birçok yerinde kesin olarak vurgulanmıştır. İslâm'da en büyük suç şıktır; Müslümanlıkta ise Allah'ın varlığı söylem olarak geçer, ancak Allah'ın birliği inancı kesin değildir. «*ölü tanrı*» vardır, «*evliya*» sıfatına sahip tanrılar vardır. Bu inançlar, Müslümanların eski dinlerinden kalmadır.

* İslâm'da «*dincilik*» de yoktur, «*dindarlık*» da yoktur; ancak «*mü'min*» olmak vardır. Müslümanlıkta ise gösterişle ve sembollerle dışa vurulan yaygın bir «*dincilik*» ve «*dindarlık*» söz konusudur. Bu nedenle Müslümanlar arasında din sömürüsü ve riyakârlık çok yaygındır.

* İslâm'da türbecilik yoktur; Müslümanlıkta vardır.

* İslâm'da «*Sakal-ı şerif*» diye bir kutsal yoktur; Müslümanlıkta vardır.

* İslâm'da «*Hırka-ı şerif*» diye bir kutsal yoktur; Müslümanlıkta vardır.

* İslâm evrensel bir dindir. Müslümanlık ise millî bir dindir.

* Üç özel mekân hâriç, İslâm'da, yürüme mesafesinde olmayan bir camiye nedensiz olarak ziyaret etmek yasaktır;¹⁶ İslâm'da cami, mukaddes ve saygın bir ibadet mekânıdır; fakat putlaştırılmaz. Caminin içine cenaze taşımak, çevresine ölü gömmek büyük saygısızlıktır.¹⁷ Müslümanlıkta ise tam aksine, çeşitli gelenekler yaygındır. Birçok caminin civarında (*hatta özellikle kible yönünde*) mezarlıklar vardır. Buralara uzak mesafelerden ziyarete gelinir. Açıkça dillendirilmiyor olsa da bunlara tapılmaktadır. Bu ise (*inkâr ediliyor olsa bile*) Müslümanların, Allah'ın birliğine inanmadığını kesin olarak kanıtlamaktadır.

* İslâm'da pirinç, tuz ve şeker üzerine okuyup üflemek gibi bir bâtil inanç yoktur; Müslümanlıkta (*şehir sosyetesi arasında*) bu yaygındır.

16 Bu üç mekân: 1) *Mescidü'l-Haram*, 2) Hz. Muhammed'in *Medine'deki Mescidi* (Hz. Muhammed'in türbesi değil), 3) Kudüs'teki *Mescidü'l-Aksa*'dır. Hadisin nassı şöyledir:

لا تشد الرجال إلا إلى ثلاثة مساجد، المسجد الحرام ومسجدي هذا والمسجد الأقصى. متفق عليه

17 Hz. Muhammed'in nâşının, vefat ettiği mescidinin bitişiğindeki odasına defnedilmesi, büyük ihtimalle ashabın duygusal anlar yaşadığı saatlerde çok acele alınmış yanlış bir kararın sonucudur. Vefat olayını izleyen devlet başkanlığı seçimi sırasında yaşanan karmaşa nedeniyle tartışılmayan bu defin şekli, asla örnek alınamaz. Nitekim (*doğru ise*) Hz. Muhammed'in «*Mezarımı bayram yerine dönüştürmeyiniz; peygamberlerinin mezarlarını mescit haline getirip ona doğru namaz kılanların üzerine Allah'ın laneti olsun!*» meâlinde bir sözü hadis kaynaklarında yer almaktadır. Hadisin Arapça metni şöyledir: لَا تَجِدُوا قَبْرِي عَيْدًا لَعَنَ اللَّهُ قَوْمًا اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ يُصَلُّونَ. İneha Ne var ki bu yanlış, İslâm tarihi boyunca hep tekrarlanmıştır.

* İslâm'da ipliğe okuyup düğümlemek, efsun, muska, büyü ve fal gibi spekülâtif eylemler yasaktır; Müslümanlıkta bunların hepsi serbesttir. Nitekim Müslümanlar arasında çok sayıda medyum, üfürükçü, büyücü, kâhin, hacı, hoca ve tarikat şeyhi vardır.

* İslâm'da Kur'ân-ı Kerîm, tüm yeryüzünün anayasasıdır; Mezarlıkta Kur'ân okumak yasaktır; Müslümanlıkta ise Kur'ân-ı Kerîm, cami ve mezarlık kitabıdır. Cuma akşamları ve bayram günleri mezarlıklarda ölü ruhuna okunur.

* İslâm'da ölü için âyin düzenlemek yasaktır; Taziye sadece üç gündür. Müslümanlar ölü için «*kırkinci*», «*elli ikinci*» ve «*ölüm yıldönümü*» âyinleri düzenlerler. Ruhuna mevlit okutur, helva dağıtırlar. *(Bu dinsel etkinlikler, muhtemelen Şamanist dönemden kalma geleneklerdir.)*

* İslâm'a göre ölü hiçbir şey duymaz, hiçbir acı hissetmez, hiçbir olayın bilincinde değildir ve hiçbir eylemde bulunamaz, çürür ve zamanla toprağa karışarak yok olur. Kıyamet günü diriltilecektir. Ruhun nereye gittiği de asla bilinemez; Müslümanlıkta ise ölünün ruhu hayatı yönlendirir, evini ve ailesini ziyaret eder, onlara ilham kaynağı ve destek olur. *(Bu da Şamanist dönemden kalma yaygın bir inanıştır.)*

* İslâm'da *(kim olursa olsun)* her insan, kıyamette hesaba çekilecek, durumuna göre ceza veya mükâfat görecektir. Müslümanlıkta ise ölen her Türk insanı kutsaldır ve cennetliktir. *(Bu kanaat son zamanlarda yaygınlık kazandı.)*

* İslâm'da cenaze namazı, ölmüş kişi için Allah'tan rahmet dilemek için kılınır; Müslümanlıkta ise *(açıkça dillendirilmese de)* ölmekle kutsallaşmış olan cenazeye bir tür tapmaktır.

* İslâm'da «*er kişi-hatun kişi*» ayırımı yoktur; Müslümanlıkta vardır. *(Cenaze için yapılan duadaki müennes müzekker farkı, yalnızca Arapça bilenleri ilgilendirir.)*

* İslâm'da **senkretizm** yoktur; Müslümanlık tamamen **senkretik** bir dindir. (Türk-İslâm sentezi) bunu kanıtlamaktadır.

* İslâm, vahiyden kaynağını alan özgün ve evrensel bir hayat nizamıdır; Müslümanlık ise binlerce doğru ile binlerce yanlışın, keza binlerce helâl ile binlerce haramın harmanlanarak yapılandırıldığı beşerî bir dindir.

* İslâm'da *(içtihat ekolleri olarak)* mezhepler vardır. Bunlar, hayatı kolaylaştırmak için yetkili âlimler *(müçtehitler)* tarafından yapılmış yorumlardır; fakat mezhepçilik yoktur: Müslümanlıkta bunun tam tersi söz konusudur. Nitekim bir İslâm fıkıh ekolü olan **Hanefî mezhebi**, Türkiye'de ırkçı **Hanefizme** dönüştürülmüştür.

* İslâm'da mistik kurumlar yoktur; Müslümanlıkta vardır. *(Müslümanlar tarafından yaklaşık 360 kadar tarikat kurulmuştur)*

* İslâm'da Allah'a ve elçisine yalan isnatlarda bulunanlara ağır cezalar öngörölmüştür; Müslümanlıkta ise binlerce hadis uydurulmuştur. Bir tanesi de İstanbul'un fethine ilişkin kehânet ifadeleridir.¹⁸

* İslâm put yapmayı ve puta tapmayı yasaklamıştır; Müslümanlıkta putperestlik yaygındır. (Yasalar engel teşkil ettiği için, maalesef bu konuda örnek verilememektedir)

* İslâm'da bilgi, «*zaâhir*» ve «*baâtın*» diye tasnif edilmemiştir; Müslümanlıkta bu ayrım vardır.

* İslâm'da «*âlim*» kişi saygındır; Müslümanlıkta «*ulemâ-i rüsûm*» diye âlimler aşağılanmıştır.

* İslâm'da mü'minler kardeşler; Müslümanlıkta ise etnik ayrım vardır.

* İslâm'da «*şeyh*», «*mürîb*», «*dervîş*», «*postnişin*», «*tekke*», «*ribât*», «*inâbe*», «*râbita*», «*hatm-i hâcegân*», «*zikir halkası*», «*devrân*», «*âyin*», «*Şeb-i arus*», «*ilâhî aşk*», «*dört kapı*», «*kerâmet*», «*himmet*», «*abdâl*», «*evtâd*», «*kutup*», «*gavs*», «*uçler*», «*yediler*», «*kırklar*» gibi terimler ve bunlara bağlı inançlar yoktur; Müslümanlıkta ise bunların hepsi ve yüzlerce benzerleri vardır.

* İslâm vahyin sınırları içinde son şeklini almış, Rasûl ve raşid halifeler tarafından (devlet ve toplum nizamı olarak, yaklaşık kırk yıl süreyle) fiilen uygulanmıştır. Müslümanlık ise Arap komplolarının yönlendirdiği tarihî süreçler boyunca; önce İranlı spekülâtorler, yüzyıllar sonra da Türk teorisyenler tarafından kurgulanmıştır.

Tarihî olaylar, gerek «*Arapların ideolojik Haâricî İslâmizmi*»'nin, gerek «*İranlıların Zerdüşti-Şiî moselmânîliği*»'nin, gerekse «*Türklerin Şamano-Budist sûfî müslümanlığı*»'nın, İslâm'ı ortadan kaldırmaya yönelik çabalardan başka bir şey olmadığını kanıtlamaktadır. Bundan, Müslümanlığın bir komplo projesi olduğu sonucunu çıkarmak mümkündür.

* İslâm'da bütünlük esastır; her *müslim-mü'min* kişi bu bütünlüğe inanır ve ona bağlılık gösterir. Müslümanlık içinse bütünlük söz konusu değildir. Bu dinin hiçbir sınırı yoktur. Hemen her Müslümanın -kendi kanaatiyle vicdanında oluşturduğu- farklı bir Müslümanlık tasavvuru vardır.

* İslâm'ın bağılısı: erkekse «*ben müslimim*», kadın ise «*ben müslimeyim*» diye dinî kimliğini açıklar; Müslümanlığın bağılısı ise: «*ben müslümanım*» diyerek dinî kimliğini açıklar.

* İslâm'da bütün mü'minler kardeşler¹⁹; Müslümanlığın bağılıları olan (Araplar, İranlılar, Kürtler, Türkler ve Berberiler) ise birbirine düşmandırlar. Bu topluluklar, tarihin hiçbir döneminde barışık yaşamamışlardır. Günümüzde de Müslüman

18 Bu uydurma hadisin Arapça sözleri şöyledir: **لَفَتَحَنَ الْقِسْطَنطِينِيَّةَ فَلَنَعَمَ الْأَمِيرُ أَمِيرَهَا وَلَنَعَمَ الْجَيْشُ ذَلِكَ الْجَيْشُ**

19 Bkz. Müminler ancak kardeşler... (el-Hucurât Sûresi âyet:10) ... **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ** (الحجرات/10)

lkelerden her birinin sosyal mozaiginde büyük sorunlar yaşanmaktadır. Bu ülkelerdeki etnik ve dinî gruplar arasında düşmanlıklar, hatta savaşlar sürüp gitmektedir. Örneğin Irak'ta **Snnilerle şiiler** arasında, Suudi Arabistan'da **Vahhabilerle İsmaililer** arasında sürekli bir husumet vardır. Yemen'de **Sünni-şafiiilerle şii Husiler**, Suriye'de de **şii-Nusayrilerle Sünniler** yıllardır birbiriyle savaşmaktadırlar. Mağrip, Cezayir ve Libya'da **Araplarla Berberiler** birbirinden nefret ederler. Türkiye'de eskiden beri **Snn-alev** ve **Kemalist-Nakşbendî** düşmanlığı sürüp gitmektedir. **Nakşbendlerle Nurcular** da birbirlerini sevmezler.²⁰

* İslâm'da kin, nefret, gybet, küskünlük, sövgü ve her türlü hakaret yasaktır; Müslümanlıkta bunların hepsi vardır, serbesttir ve yaygındır.

* İslâm, 1500 yıl önce tarih sahnesinden çekildiği için, hiçbir millet onun uygulanış şekline ve kurduğu muhteşem uygarlığa tanık olamamaktadır. Aynı zamanda bugün dünya üzerinde «**İslâm Devleti**» niteliğinde bir devlet mevcut değildir. Onun için dünyada «**İslmofobi**» diye bir tepki yoktur; Dünyanın tepki gösterdiği din Müslümanlıktır ve bu tepkinin gerçek adı «**Mslmanofobi**»'dir.

* İslâm birlik ve beraberlik dinidir²¹; Müslümanlık ise ayrımcı ve ırkçı bir dindir. **Müslüman-Müşriklerin** en büyük hedefi gerçek m'minlerdir! Mü'minlere karşı Yahudilerle işbirliği ederler²². Nitekim Ortadoğu lkelerinde binlerce mü'min, **DAİş** bahanesiyle mahkm edilmişlerdir.

* İslâm evrensel, bilimsel, yapıcı, ağlar st bir din ve hayat düzenidir; msamahakr ve barışcıl bir dünya görüşüne sahiptir; Müslümanlık ise gerici, tarikatı, bağnaz, yıkıcı, mezhepçi, fanatizme açık, çağdışı bir dindir.

* İslâm, erdemler ve güçlü bir ilkeler dinidir; **Dürüstlük, içtenlik, yardımseverlik, temizlik, hakseverlik, adalet, alışkanlık, cömertlik, merhamet, irade, cesaret ve fedakrlık** gibi erdemler, İslâm'da ahlk kurumunun temelini oluştururlar. Müslümanlığın ahlkla ilişkisini anlamak için sadece Ortadoğu'daki tarikat ve mezhep savaşlarına, işkence merkezlerine, hapishanelere, stadyumlara, uyuşturucu şebekelerine, mafya ve terör örgütlerine bakmak yeterlidir. Daha güçlü delil arayanlar için **PKK, HZBULLAH, PYD, YPG, DHKPC, İBDA-C, FETO, EL-KAİDE, DAİş, BOKOHARAM, MAFYA** ve **SİYASİ PARTİLER** kesin ve somut birer kanıt olarak ortadadır.

SONUÇ: **İslâm** ile **Müslümanlık**, birbirinden tamamen ayrı birer dindirler. Buna göre dininizi seçmekte (**İslâm'a göre**) hrsnz.²³ İster İslâm'ı, ister Müslümanlığı seçebilirsiniz. Fakat İslâm'ı seçerseniz özellikle *tarikatı, Milli grş, Nurcu,*

20 Bkz. <https://twitter.com/aklingozu/status/730622694836817920>;

Bkz. <https://www.risalehaber.com/tgrtde-said-nursiye-hakaret-yagdirdilar-219476h.htm>;

Bkz. <http://www.hurriyet.com.tr/akp-nin-asil-buyuk-korkusu-nurcu-naksibendi-kavgasi-9069979>;

Bkz. <https://odativ.com/naksi-nurcu-kavgasinda-ikinci-raund--2102121200.html>;

Bkz. <http://www.diken.com.tr/ayse-nur-arслан-gulen-nurcular-naksibendi-tarikati/>;

Bkz. <https://www.aydinlik.com.tr/naksi-nurcu-kavgasinda-11-agustosta-kim-vurulacak>;

21 Bkz. l-i İmrân Sresi:103; Nis Sresi: 146, 175; Hacc Sresi:78; El-Enfl Sresi:46.

22 Bkz: el-Maide/82.

23 Bkz.

Fetocu, Vahhabî, İhıvancı, Alevî, Râfızî, ırkçı, Kemalist ve yobaz Müslümanlar, sizi **el-Kaidecilerle, DAIŞçilerle, Bokoharamcılarla, Meâlcilerle, Hanîf Dostlarla ve Sünnet inkârcıları** ile karıştırarak suçlayabilirler!

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ
بِهِمْ سُورَادِفُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ
مُرْتَقَفًا. (الكهف/29)